

JANUARI 1993



ANDRINGA STAACH NIJS

23

ORGAAN VAN DE ANDRINGA-STICHTING

ANDRINGA-STICHTING

Voorzitter:

Tsjerk Andringa
Bûterblom 14
9166 SJ Schiermonnikoog

Secretaris:

Herman Andringa
It Leechje 20
9086 CG Hempens

Penningmeester:

Jaap Andringa
Burgemeester Esselinkstraat 5
7172 PA Ferwerd
Post gironummer 99008
Rabobanknummer 320201015

Boeken:

Ferdinand Ettema
G. Knolweg 48
8501 MK Joure

Redactie ASN:

Tsjikke Andringa
Leeuwerikstraat 5
9269 NB Veenwouden

REDACTIONEEL

Een ASN. Iets later dan we de laatste jaren gewoon zijn. Dat heeft voordelen. We hoeven niemand meer prettige feestdagen en een geslaagd '93 toe te wensen. Doen we dus ook niet. We gaan ons ook niet verontschuldigen voor deze onopgemerkte vertraging. Niks ervan.

We gaan juist ambitieus uitpakken. Echt waar. Tjerk, onze eilandse voorzitter, ontvouwt de plannen. Aangezien dit nummer uitsluitend naar onze abonneementhouders (donateurs) gaat, zullen we in het volgende ASN hier nog wel nader op terug komen.

Wat voor plannen? Lees daarvoor aandachtig dit nummer. Want als het aan ons en aan U ligt komt er weer zo'n fraai Andringaboek. Oef.

In dit nummer vindt U voorts een oproep om buitenlandse kontakten te verstevigen, een verslag over de familiedag, waarbij degenen die niet geweest zijn onmiddellijk spijt krijgen dat zij niet konden (ze geven zich meteen op voor de volgende familiedag in 1996) en een interview met ene Simone Andringa uit Harderijp. Zij treedt hiermee even uit de anonimiteit.

Dit onvolprezen blad; deze keer klein en dapper en we blijven toch nog even hopen op een elfstedentocht.

Groeten, Herman Andringa

DE ANDRINGA-FAMILIEDAG OP 19 SEPTEMBER 1992 TE OLDEBOORN

Terwijl het noorden van Nederland nog gehuld was in een sluier van bewolking, welke de zon weerhield om door te dringen tot de aardse bezigheden, opende de voorzitter omstreeks half elf de Andringa-familiedag te Oldeboorn en mocht hij ruim honderd Andringa's welkom heten in de bovenzaal van het nostalgische Hotel Goerres.

Al snel werd duidelijk dat het gemis van een zonnestraal te wijten was aan het feit dat men in De Bildt vergeten was om de schakelaar tijdig om te zetten van "bewolkt" naar "zon". Om kwart voor elf scheen ook in Oldeboorn de zon en waren alle ingrediënten voor een fantastische Familiedag aanwezig.

Het bestuurlijke deel van de agenda richtte zich primair op het voorstel om te komen tot een tweede Andringaboek, waarin aandacht voor "aanvullend genealogisch en historisch onderzoek", het actualiseren van de familiegegevens (supplement)" en "het opnemen van een Andringa-kijkatlas, waarin visuele informatie over de Andringa's door de eeuwen heen".

Een ieder in de zaal kon met dit voornemen instemmen. Dat deden ze ook met het voorstel om de twee vacatures binnen het bestuur (ontstaan door het aftreden en niet herkiesbaar zijn van Felix Andringa uit Weesp en het overlijden van Arjen Andringa uit Leeuwarden) in te vullen door de kandidates Nynke en Heleen. Allebeide geboren Andringa's.

Stil werd gestaan bij het overlijden van de diverse Andringa's, waarbij in het bijzonder Arjen. Hij heeft het bestuur gedurende lange tijd, als secretaris, gezicht gegeven.

Voorts was er aandacht voor diverse huishoudelijke mededelingen en de mysterieuze onthulling van een Andringa-portret, waaronder de naam "Joris van Andringa" prijkte naast het jaartal 1672. Later op de dag bleek dat de naam Joris voor die van Tsjerk stond en het jaar 1672 feitelijk 1992 moest zijn.

Een boeiende inleiding over de historie van Oldeboorn door de heer P. Humalda betekende dat het programma aansluitend werd vervolgd met een korte wandeling rondom het Andringahuis en de Nederlands Hervormde kerk. Hiermee werden twee doelen gediend; te weten: het opwekken van de eetlust en het kunnen inrichten van de eetzaal. Bovendien was er even tijd voor elkaar.

Om kwart voor twaalf zat een ieder aan tafel en genoot van een eenvoudige doch degelijke broodmaaltijd, voorafgegaan door een kop heerlijke soep.

Het middagprogramma bestond uit een drieluik met een bezoek aan respectievelijk de Nederlands Hervormde kerk, de Oudheidkamer en het historisch centrum van Oldeboorn. Op alle locaties/objecten waren "deskundigen" aanwezig om de bezoekers op een boeiende wijze van de nodige informatie te voorzien. Wat we hebben gezien en gehoord... daar wordt hier geen verder verslag van gedaan. Dit kunt U straks bekijken en lezen in het Andringaboek deel II.

Omstreeks drie uur stond de theetafel (en overige dranken) gereed en was er tijd voor de verloting, gevolgd door een muzikaal intermezzo in de vorm van "oud-Hollandsche" muziek op de accordeons.

Hierna werd formeel afscheid genomen van het aftredend bestuurslid Felix Andringa, welke de Stichting sinds de eerste uren op een voortreffelijke manier heeft gediend. Hij ontving een

medicinale Franse drank. Ook werd afscheid genomen van Tineke Andringa-Barkmeijer, de echtgenote van wijlen Arjen Andringa. Arjen was evenals Felix een man van de eerste uren en werd altijd bijgestaan door zijn vrouw Tineke. Zij ontving een zeer gewaardeerd boek en een bos bloemen.

Formeel namen zij afscheid, maar in hun hart blijven ze bij de "familie".

Dat was ook de boodschap van oud-voorzitter Sjoerd toen hij het bestuur informeerde over de statuten en de hierin genoemde mogelijkheid om adviseurs te kunnen benoemen naast het bestuur. De boodschap was "loud and clear".

Inmiddels naderde de klok vijf uur en werd de bijeenkomst met een slotwoord besloten. Hierin werd een bijzonder dankwoord uitgesproken in de richting van Jonkheer Willem van Andringa de Kempenaer, welke de Andringa-stichting een geldbedrag aanbood als startkapitaal voor het Andringaboek deel II.

Jonkheer Willem was inmiddels vertrokken naar een andere afspraak.

Tot slot dank aan de hotelbaas en diens personeel voor de fantastische verzorging.

Tsjerk Andringa



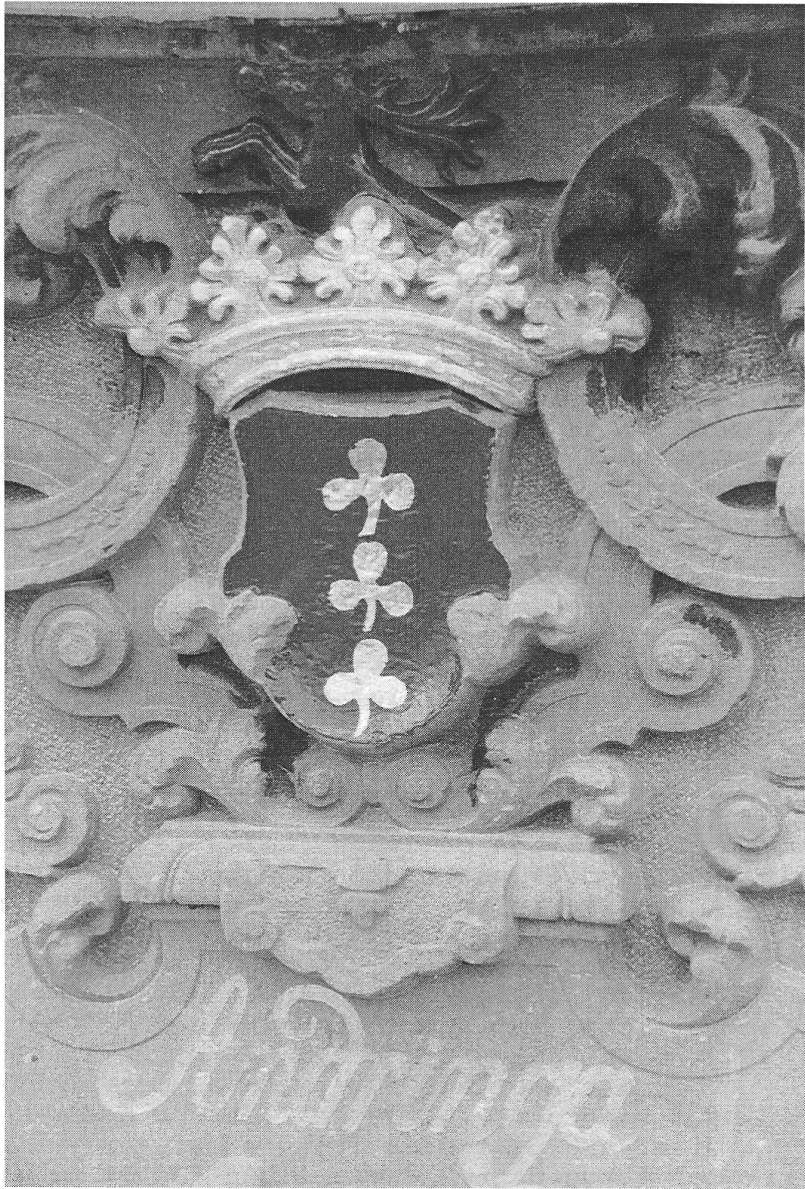
FOTO'S OVER ANDRINGA'S

Op de familiedag werden er door de heer Humalda van de Oudheidskamer te Oldeboorn foto's getoond over de afbeelding van het Andringa-wapen, zoals die van de families Scheltinga en Lycklama prijkt.

Het betreft twee foto's van een totaalbeeld van de toreningang met de genoemde familie-wapens (foto-afm. 8x13) en een detail van het Andringa-wapen (foto-afm. 13x18).

De foto's zijn via het secretariaat van de Andringa-Stichting verkrijgbaar tegen een vergoeding van f 1,50 en f 2,50 voor resp. het totaalbeeld en de detailopname.

U kunt de foto's schriftelijk bestellen. Ze zullen dan met de eerstvolgende ASN worden verzonden.



HET ANDRINGA FAMILIEBOEK DEEL II

Tijdens de familiedag op 19 september j.l. heeft het bestuur het voorstel gedaan om te komen tot een Andringaboek deel II.

Dit boek zal een waardig vervolg dienen te zijn op het in 1985 verschenen Andringaboek, aangevuld met enkele nieuwe elementen. De aanwezigen op de familiedag gaven te kennen dat zij het voorstel unaniem ondersteunden. Hiermee is ons voornemen een feit geworden en een opdracht aan het bestuur. Ambitieuus als wij zijn is het streven er op gericht om het Andringaboek deel II op de eerstvolgende familiedag in 1996 aan de familie te presenteren.

WAT KOMT ER IN HET FAMILIEBOEK DEEL II TE STAAT

De opzet van deel II zal afwijken van deel I doordat het uit drie aparte hoofdstukken bestaat, waarin respectievelijk aandacht voor:

A. Aanvullend genealogisch en historisch onderzoek naar o.a.

* Relatie fam. M (Oldeboorn) met de Akkrumer Andringa's en fam. M met fam. N (Welsrijp),

* Uitwerking families van Andringa de Kempenaer, Andringa van Hylkema en Andringa van Blommestein,

* Onderzoek naar families N, Q, S, Z1 t/m Z24 en ZG, ZH en ZK.

* Aanvullende gegevens, welke tijdens het onderzoek naar voren komen.

B. Actualiseren en "automatiseren" van de familiegegevens van de diverse families Andringa met als startpunt (in tijd) de laatste, deels nog levende generatie zoals deze in het Andringa-boek deel I staat vermeld. Tevens in dit hoofdstuk aandacht voor die Andringa's, waarvan het bestaan pas bleek toen het deel I gereed was. Uiteraard gaat deze laatste categorie verder terug dan de deels nog laatst levende generatie.

- C. Andringa "kijk-atlas", waarin hoofdzakelijk visuele informatie over de vroegere en thans nog waarneembare "Andringa monumenten en wetenswaardigheden", op basis van een monumentale en/of cultuurhistorische waarde (bijv. wapen- en persoonsafbeeldingen, grafmonumenten, rouwborden en topografische gegevens over "waar woonden ze").

WANNEER ZAL HET ANDRINGA FAMILIEBOEK DEEL II VERSCHIJNEN

Het streven is er op gericht om het Andringa-boek deel II op de volgende familieliedag in 1996 beschikbaar te hebben,

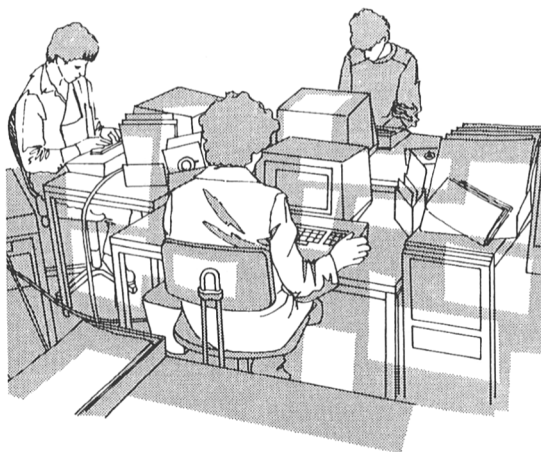
mits:

- * Er voldoende belangstelling voor bestaat.
- * Het financieel haalbaar is.

WAT KUNT U HIERAAN BIJDRAGEN

Uw belangstelling en financiële bijdrage (voorzover dit uiteraard binnen uw mogelijkheden ligt) vormen in principe uw bijdrage.

Tsjerk Andringa





Simone heet ze. Al bijna tien jaar ken ik haar. De eerste ontmoeting herinner ik mij zelfs nog. Simone werkte bij dezelfde HBO-opleiding waar ik toen net aangesteld was.

Dag Andringa, dag Andringa was het toen. Olijke ogen, spottend bijna. Zegt, zo lijkt 't, alles wat in haar omhoog borrelt.

Toen ik haar opbelde en haar vroeg voor een interview aarzelde ze eerst. Toen resoluut "oh, waarom ook niet?"

De afspraak was snel gemaakt.

Op een donkere avond rijd ik door Friesland naar haar wagenmakerswoning in Hardegarijp. Storm buiten en regen.

Ik tref haar alleen aan. Hoewel, twee poezen en twee cavia's maken duidelijk dat ze ook aanwezig zijn. Binnen is het gezellig, warm en dus heel aangenaam.

Simone Andringa, dochter van YD 112, geboren 17 mei '48 heeft met Herman NB 22114 de afspraak gemaakt voor een uurtje interview. Het worden drie uren, en het hadden er ook zes kunnen zijn.

We hebben dan intensief gediscussieerd over vele onderwerpen. Haar hobby's, haar moeder-zijn, vrije tijd, relaties, werk, therapie, gevoelens, school, kinderen. Steeds blijken we op dezelfde 'hoofdlijn' uit te komen; hoe mensen psychisch in elkaar zitten. Verwonderlijk is dat niet gezien de achtergrond van Simone. Zij werkt mét en vóór mensen. Om te helpen. Heeft er uitgesproken ideeën over. Dat lokt tot discussie, tot reactie. Met plezier stort ze zich op de stukjes denkvoer welke ik op tafel leg.

Het wordt een prachtig spel, met onverwachte wendingen en inkijkjes in het denken en voelen van één van de ongeveer twaalfhonderd Andringa's. Bestaat er zoiets als een collectief familiegeheugen? Mijn atheïstische en humanistische inslag heeft mij altijd ver gehouden van mystieke en occulte opvattingen. Na een gesprek met Simone (en vóór haar al verschillende andere Andringa's) kan er wel eens twijfel ontstaan. Spiritualiteit past beter dan occultisme bij Simone. De onbekende diepten van de menselijke geest en de beïnvloeding van elkaar zijn - althans deze avond - onze geliefde gespreks- onderwerpen.

De vader van Simone is tweemaal gehuwd. "Hij is eigenlijk meer grootvader geweest", merkt Simone op. Simone is geboren uit het tweede huwelijk. Haar moeder heet Dekker. (Frappant, want ik ben zelf ook voor de tweede maal gehuwd en wel met een ... Dekker). Simones moeder was een vriendin van haar vaders dochter (puzzel). Simone heeft twee kinderen: Inge Mo en Joris.

Ze stamt uit een echt onderwijzersgeslacht. Ooms, tantes en ouders, kortom, ze is in dit opzicht erfelijk belast. Aanvankelijk is ook Simone naar een lerarenopleiding gegaan, de ALO te Groningen. Deze opleiding was zwaar en naar haar idee veel te prestatiegericht. Na drie jaar verliet zij de opleiding. Toch wel enigszins teleurgesteld vanwege het feit dat in deze opleiding het waarom van bewegen zo weinig aan de orde kwam. Al met al sprak de opleiding te weinig aan. Ondertussen is Simone in het huis op zoek naar foto's uit de opleidingstijd, want ik blijf verschillende studiegenoten persoonlijk te kennen. De bliksemzoekactie leidt niet ogenblikke-

lijk tot een resultaat. Een grote schoenendoos vol met foto's en de tafel is ogenblikkelijk bezaaid met plaatjes. "Ik heb enige achterstand bij het bijwerken van mijn foto's", merkt ze op. Twee decennia liggen uitgespreid. Wat gezocht wordt, wordt niet gevonden. Ja, toch, uiteindelijk komt de gezochte foto uit één van de vele albums.

De foto's worden het vertrekpunt voor een kris-kras reis door het leven van Simone. Haar jeugd in Doorn. Het ouderlijk huis. Uit het beeldverhaal blijkt dat leraren en onderwijzers vroeger tot de elite behoorden. Het fraaie, grote huis op een ruim perceel ademt welstand uit. Foto's van Simone met haar boezemvriendin Els. Vele malen samen vereeuwigd door trotse ouders. Ik ben verbaasd over de hoeveelheid jeugdfoto's. Uitdagend zegt Simone dat zoiets hoort bij het kakkersmilieu, waaruit zij komt. Bij deze betere milieu-opvoeding hoorde ook muziekles (piano), veel sport, vakanties en cultuur. Nu, op haar vierenveertigste jaar heeft ze meer nieuwsgierigheid naar het verleden van haar ouders dan vroeger. Ze heeft leren bridgen van haar vader. Bridge vindt ze leuk, maar van de mensen die het spelen houdt ze beslist niet. Haar echtgenoot (Bert) heeft ze leren kennen met bridgen bij vrienden. Dit was tijdens haar studie.

In 1973 is zij met Bert getrouwd.

Na de ALO is zij in een opvanghuis voor moeilijk opvoedbare meisjes gaan werken. Dat is een hele goede leerschool geweest. Zo'n meidenbegeleidersfunctie vraagt en vergt heel veel van je. Naast haar werk volgde zij een part-time opleiding inrichtingswerk aan de sociale academie. Daarna is zij gaan werken in een tehuis voor ongetrouwde moeders. Deed de voortgezette opleiding en is toen ook gaan lesgeven aan de Agogische Academie Friesland.

Alwaar onze wegen zich kruisten.

Korte tijd woonde zij in Roordahuizum, een leuk klein plaatsje ten zuiden van Leeuwarden.

Sinds 1976 woont Simone met haar gezin en huisdieren in het voormalige wagenmakershuis.

Ze werkt als gezins- en relatietherapeute (heeft ze een specialistische opleiding voor gedaan) op een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis (PAAZ).

Simone is actief in het ontwikkelen van specifieke vrouwenhulpverlening. Zij zit hiervoor in een provinciale projectgroep voor het ontwikkelen van speciale programma's bij GGZ-instellingen in Friesland. Voorts geeft ze supervisie (een vorm van werkbegeleiding) aan studenten van de voortgezette opleiding te Groningen.

Misschien start ze nog wel eens een eigen therapiepraktijk.

Haar werk vindt ze niet zwaar: integendeel, het geeft juist energie, "het is boeiend werk en misschien draag ik wel een boodschap uit" zegt ze. Welke, vraag ik onmiddellijk. "Wel, mensen de betrekkelijkheid duidelijk te maken van de hulpverlening". Mensen moeten hun eigen kracht vinden en mobiliseren. Het geloof in hunzelf terug geven. "Zodra ik mijn werk niet leuk meer zou vinden, zou ik stoppen, maar tot nu toe geeft 't mij nog steeds energie".

In haar woonplaats is Simone ook politiek en sociaal actief. Zo heeft ze een speel-o-theek opgezet, en was bestuurslid bij de plaatselijke P.v.d.A. Ze is nu geen lid meer. Had genoeg van de vergadercultuur. Meent dat de P.v.d.A. geen progressieve partij meer is. Simone is opgegroeid in een geëmancipeerd milieu, liberale ouders die het vanzelfsprekend vonden dat ook dochters een carrière uitstippelden.

In stijl drinken we onze dranken: Simone natuurlijk een rood wijntje (elite) en de interviewer een pilsje (burger).

De storm zijn we vergeten, beiden zijn we verdiept in de inhoud van de schoenendoos. Ooms en tantes staren ons stijf aan van vergeelde foto's. We dromen opnieuw weg naar een rijke jeugd. Simone merkt op dat haar familietak bijna uit dreigt te sterven.

Dan praten we weer over haar kinderen. Joris, 11 jaar nu. Hij lijkt uiterlijk op Bert, maar innerlijk meer op Simone. Simone wordt lyrisch als ze over haar kinderen praat. Beiden betekenen heel veel voor haar. Inge Mo is 13 jaar oud, een slimme meid, noemt Simone haar. Ik leer elke dag van mijn kinderen en geniet er volop van. Simone en Bert hebben een bewuste keuze gedaan voor kinderen én een maatschappelijke carrière. Trekken alletwee tijd uit voor de kinderen en hebben geen full-time baan.

Ik vraag Simone of zij wel toe komt aan hobby's. Zij leest graag (Groult b.v.), tennist (voor de gezelligheid) en heeft sinds enkele maanden saxofoonles. Ze speelt met de gedachte om een eigen bandje op te richten (vrouwenband, denk ik). Ze biljart ook nog.

Bij het praten over hobby's valt ook het woord 'spiritualiteit' weer. Ze vindt zichzelf iemand die met beide voeten op de grond staat, maar heeft ook interesse in paravisie en theosofie. We praten dan over leven en dood. Reïncarnatie en het kwade en goede in de mens. Als je hierover praat kom je vanzelf terecht, zeker als je praat met een bewogen therapeute, bij de psychiatrie.

"De omgeving is vaak gek, zegt Simone, niet de gek die opgenomen wordt". Het is maar hoe je aankijkt tegen bepaalde gedragsverschijnselen. Soms tolereert de omgeving iemand met een bepaald gedrag niet meer. Zo'n iemand wordt dan als patiënt in een ziekenhuis gedropt. Vaak willen deze mensen helemaal niet opgenomen worden.

Na een hevige tussendoor discussie over ziekmakende factoren keren we weer terug bij de vrije tijd.

Saxofoon, tennis, lezen en veel relaties. Stappen met vriendinnen. Realaties, je kan niet zonder. Je hebt vriendinnen nodig, merkt ze op.

Koken vindt ze leuk, huishouding bah. Gelukkig kan ze daar iemand voor inhuren.

Vakanties: zeilen, zeilen en zeilen. Zo was het lange tijd. Ze zou nu wel anders op vakantie willen. Veel willen zien. Siberië bijvoorbeeld. Ook houdt ze van werken in de tuin, wroeten in de grond. In hun grote tuin achter het wagenmakershuis hebben ze zelf een vijver aangelegd (zonder vissen).

Wat vindt ze van de Andringa's; denkt even na en dan bedachtzaam: beetje stijf, aristocratisch en betweters.

Nou, mooier kon dit interview toch niet worden afgesloten?

Herman Andringa

ANDRINGA'S IN AMERIKA

Het is al weer geruime tijd geleden dat het Engelstalige Andringa-boek op een "Family-day" in de "States" door de toenmalige voorzitter werd gepresenteerd aan de diverse Andringa-families, welke daar hun domicili hebben. Sindsdien zijn de contacten op een laag pitje komen te staan.

Als Stichtings-bestuur zijn wij van mening dat de band tussen de Nederlandse en Amerikaanse Andringa's de kracht dient te behouden/krijgen, welke we ook als Nederlandse Andringa's onderling gewend zijn en manifesteren op de 4-jaarlijkse Familiedag.

Reden voor het bestuur om in de "Engelse" pen te klimmen en de Amerikaanse Andringa's te informeren over de plannen van een tweede Andringa-boek, zoals dit door ons is voorgesteld op de Familiedag 1992.

Heeft U een Andringa-familielid in het buitenland wonen; informeer hem of haar dan over onze voornemens. Mocht men nadere informatie wensen dan kan men schriftelijk contact opnemen met onze secretaris Herman Andringa.

Tsjerk Andringa

Andringa
staach
Nijs:
Nieuws
van de
familie
Andringa

Adres-
wijzigingen
en
familie-
berichten
gaarne
sturen
naar:

Tsjikke
Andringa,
Leeuwerik-
str. 5
9269 HB
Veenwouden

Abonements-
geld en
giften, enz.
overmaken
naar penning-
meester
Jaap

ons.
gironummer
99 00 8
t.n.v.
andringa
stichting
te ferwerd

ons
banknummer
32 02 01 015
t.n.v.
andringa
staach
te ferwerd

Boeken
zijn nog
steeds
verkrijgbaar
bij:
Nelly en
Ferdinand

Ferdinand
en Nelly
Ettema-
Andringa,
G. Knolweg
48
8501 MK
Jouwe

secretariaat:
Herman
Andringa;
it Leechje 20
9086 CG
Hempers

